

06 september
10 september

BOORDEVOL ENERGIE!

“Met jou begin ik helemaal opnieuw”, zegt God,
“het mostaardzaadje leg ik in je handen,
de akker met onkruid,
maar ook het opgroeiende graan.

Het nu-moment is **een uitdaging** en ...
wat is de keuze van jouw bestaan?”

M. Gillissen

“Onderwijs en opvoeding zijn geen job, geen vak, geen beroep. Wat zijn ze dan wel? Ze hebben wel iets van dat alles.

Ja, ook een job; en die wordt verloond. Maar het echte salaris ligt elders: **de vreugde** het gewoon te mogen doen! Echte leraars zeggen dat: ‘Mijn echte loon is het onschatbare cadeau het te mogen doen’.

Het is ook geen vak; het is **een kunst**. Je maakt iets nieuws. Timmerlui maken een meubel. Ze kloppen een nagel in het hout en die nagel gehoorzaamt hun perfect. Hij gaat erin. Een kunstenaar maakt ook iets: een beeld. Maar het marmer gehoorzaamt niet zo automatisch: je kan met één verkeerde hamerslag het beeld al stuk maken. Maar wie onderwijst, die ‘maakt’ nog op een heel andere manier. Hij kan iemand zover brengen dat hij zelf en geheel vrij, wil worden wat de opvoeder hem voorhoudt. En dat is meer nog dan kunst.

En onderwijzen is tenslotte ook geen beroep. Het is **een roeping**. Wie echt leraar of opvoeder is, kan het gewoon niet laten. Hij heeft het virus beet. En dat is onweerstaanbaar. Hij zegt: “Ik kan het niet laten. Het komt van verder”.”

Godfried kardinaal Danneels bij de inzegening van de vernieuwde VSKO-gebouwen op 24 april 2009.

Kom, heilige Geest,
kom aangewaaid
uit de vier windstreken,
van over de toppen van de bergen,
vanuit ongekende verten,
naar dat éne punt 'school',
waar bij het begin van het
schooljaar iedereen is verzameld.

Breng beweging mee,
want **onze glazen zijn gevuld
boordevol dromen.**

Bij het begin van het schooljaar
vertrouwen wij ons toe
aan de kracht van uw adem.

Kom, heilige Geest, vervul het hart
en dat van alle mensen die mee school maken,
met de zachte krachten van
uw liefde, uw geduld en uw vertrouwen.

Wie alleen loopt raakt de weg kwijt

Alleen uit de gemeenschap komt de wijsheid.
Eén hand alleen kan geen touw
om een bundel knopen.

Wie dan valt
heeft niemand om haar te helpen.

Wie dan schreeuwt,
heeft niemand die haar hoort.

Wie alleen loopt,
gaat gebukt onder haar last.
Niemand deelt haar vreugde of verdriet.

Wie alleen loopt, raakt de weg kwijt.
Ze heeft twee voeten, en slechts twee armen.

Maar in de gemeenschap
heeft ieder duizend handen,
heeft ieder duizend voeten,
loopt niemand ooit alleen.

Patricia Kayo

Pro Deo

Een agenda
heeft Hij nooit gehad
een uurwerk evenmin.

Zijn planning
liep heel vaak door elkaar
en zijn afspraken
waren nooit klokvast.

Toch had Hij tijd
voor alles en iedereen
ook al was Hij weg
naar iets anders.

Wie ze waren
speelde geen rol,
dat beetje tijd
kon er altijd wel van af.

Nooit voelde er één
dat het vlug moest,
nooit was het met een half oor
of een scheef oog.

Ze kenden Hem
omwille van zijn tijd voor mensen
en zijn rotsvast vertrouwen op God.

Weet - zei Hij tegen zijn vrienden -
elke mens die geen toekomst heeft
is bang voor de tijd die komt
en elke minuut die je hem dan geeft
opent voor hem de eeuwigheid.

Antoon Vandeputte

Bij de monding van de levensstroom...

God, Vader en Schepper van ons leven: uit U zijn we te voorschijn gekomen en naar U keren we terug. Gij zijt zowel de bron als de monding van de levensstroom. Een diep gevoel van dankbaarheid tekent ons elke dag, bij het opstaan en bij het slapengaan. In U mogen wij toeven, bewegen en zijn, zoals een vis in het water, een vogel in de lucht, een foetus in de moederschoot. Gij zijt achter ons, voor ons, boven en onder ons, in ons. Help ons toegroeien naar overgave en vertrouwen, doorheen de verschillende fasen van ons broos en vergankelijk menselijk leven. Wij belijden: het werk van uw handen laat gij niet vallen in zinloosheid en leegte. Gij tilt uw schepping op in liefde en geborgenheid. Amen.

Wilfried Rossel

We **zeggen** zo veel.
We **doen** ook erg veel.
Vlamingen zijn immers doeners.
Praters nochtans ook.

Bij het begin
van een nieuw jaar
zeggen we ook makkelijk
wat we allemaal
zouden willen doen,
wat we allemaal
gaan doen.

Soms zien we onze woorden
als daden,
zoals we onze wensen
voor werkelijkheid nemen.

Als ons zeggen en ons doen
wat nauwer bij elkaar
zouden aansluiten,
dan zou er misschien
meer verwezenlijkt worden
van wat we zeggen te doen.

“Ik ga ...”, roep je uit.
Wel, ga dan ...

We zeggen ook makkelijk
wat een ander zou moeten doen.
Maar doen we het zelf wel?
Als ons zeggen over een ander
zijn spiegelbeeld kon krijgen
in ons eigen doen,
dan zou die ander
misschien nog sterker
uitgenodigd worden
om te doen wat wij zeggen.

Je mag gerust **zeggen wat je doet**,
maar **doe ook wat je zegt**.

Mark Van de Voorde

In die dagen
zal de Heer van de hemelse machten
op de berg Sion voor alle volken
een maaltijd aanrichten,
een maaltijd van vette spijzen
en van **beleggen wijnen**,
een maaltijd van vette, mergrijke spijzen
en van geklaarde, beleggen wijnen.

Jesaja 25